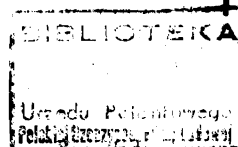


URZĄD PATENTOWY



C 04 b 35/06



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20632.

Kl. 80 b, 8/02.

Jerzy Konarzewski
(Mała Dąbrówka, Polska).

Sposób wyrobu ogniotrwałych cegieł dolomitowych.

Zgłoszono 1 marca 1933 r.
Udzielono 16 października 1934 r.

Wyrób ogniotrwałych cegieł dolomitowych natrafiał dotychczas na trudności, powodowane głównie obecnością dużych ilości tlenku wapnia w palonym dolomicie, używanym jako materiał wyjściowy do wyrobu tych cegieł. Tlenek wapnia, jak wiadomo, ulega łatwo działaniu wody, tworząc wodorotlenek wapnia, przyczem reakcji tej towarzyszy znaczne zwiększenie objętości substancji. Zjawisko to powoduje rozsadzanie cegieł bądź podczas ich wyrobu, bądź też podczas przechowywania gotowych cegieł. Według wynalazku niniejszego stosuje się do wyrobu tych cegieł dolomit o zawartości związków żelaza i glinu od 3% do 5%, które to związki ułatwiają spiekanie się materiału podczas wypalania, przyczem do lepszycza dodaje się

związków żelaza, glinu lub krzemu, a wypalanie wykonywa się w temperaturze 1600°C. Otrzymane w ten sposób cegły dolomitowe nie ulegają zniszczeniu pod wpływem wilgoci i nadają się do budowy wszelkiego typu pieców i urządzeń przemysłowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu ogniotrwałych cegieł dolomitowych, znamienny tem, że dolomit o zawartości związków żelaza i glinu od 3% do 5% wypala się w temperaturze 1600°C, następnie wypalony dolomit miele się i miesza ze smołą pogazową lub pakiem, albo z olejami mineralnymi, poczem tak otrzymaną masę kształtuje się

na cegły lub inne kształtówki, które wypala się w temperaturze 1600°C, przyczem w celu wytworzenia na ceglach silnie spieczonych warstw powierzchniowych wypalanie cegieł wykonywa się albo w atmosferze redukującej, albo pokrywa się powierzchnię cegieł, przed ich wypaleniem, cienką warstwą substancji stałych, zmieszanych z lepiszczem, zawierającym związki żelaza, glinu lub krzemu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że ukształtowane cegły dolomito-we, przed ich wypaleniem przekłada się w piecu odpowiedniej grubości papierem lub bibułą, nasyconą roztworem związków magnezu lub wapnia, w celu zapobieżenia zlepianiu się cegieł pomiędzy sobą.

Jerzy Konarzewski.